

PARAPIJA

NR. 492
V VELYKŲ
SEKMADIENIS
2020 05 10

Pakuonio, Piliuonos ir Viršužiglio parapijų leidinys

www.pakuonioparapija.lt

Vienas žmogus vaikystėje turėjo gerą draugą, kaimynystėje gyvenusį pensininką. Bėgo laikas, universitetas, nauji pomėgiai, darbas, asmeninis gyvenimas. Jaunas vyras neturėjo nė minutės laisvos, nebuvo kada galvoti apie praeitį, trūko laiko net patiems artimiausiems žmonėms jo gyvenime.

Vieną dieną netikėtai atėjo žinia, kad kaimynas mirė. Tada jis prisiminė senuką: kiek daug tas visko išmokė, stengdamasis atstoti jam žuvusį tėvą. Pajutęs kaltę jis atvyko į laidotuves.

Vakare, po laidotuvių, vyras užėjo į ištuštėjusius velionio namus. Viskas buvo išlikę lygiai taip pat kaip ir kadais... Nesimatė tik mažytės auksinės dėželės, kuri paprastai stovėdavo ant stalo. Kaimynas minėjo, kad saugo joje tai, kas jam brangiausia. "Turbūt paėmė kas nors iš negausaus giminių būrio", pagalvojo vyriškis ir išėjo laukan.

Vienok, po poros savaitių jis gavo siuntinį. Išvydęs kaimyno adresą vyras krūptelėjo. Atidarė pašto paketą. Viduje jis rado tą pačią auksinę dėželę, o joje – auksinį rankinį laikrodį su užrašu: „Ačiū tau už laiką, kurį praleidai su manimi“.

Ir jis suprato – vertingiausias senukui buvo laikas, praleistas su jo jaunuoju draugu. Nuo tada, vyras stengėsi kuo daugiau praleisti laiko su jam brangiais žmonėmis..

**“Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas, –
sako Viešpats. –**

Niekas nenuėina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane.”

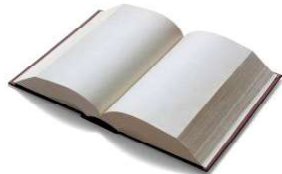
Jn 14, 6

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Apd 6, 1-7; Ps 32, 1-2. 4-5. 18-19; 1 Pt 2, 4-9

Psalms atliepas

Viešpatie, būki Tu mums gailestingas,
mes gi taip Tavim tikim.

Evangelija pagal Joną (14, 1-12)

Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Tegul neišsigąsta jūsų širdys! Tikite Dievą – tikėkite ir mane! Mano Tėvo namuose daug buveinių. Jeigu taip nebūtų, argi būčiau pasakęs: „Einu jums vietas paruošti!“ Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir aš. Kur aš einu, jūs žinote kelią“. Tomas jam sako: „Viešpatie, mes nežinome, kur tu eini, tai kaipgi žinosime kelią?“ Jėzus jam sako: „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas. Niekas nenuveina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane. Jeigu pažinote mane, tai pažinsite ir mano Tėvą. Jau dabar jį pažįstate ir esate matę“. Pilypas jam sako: „Viešpatie, parodyk Tėvą, ir bus mums gana“. Jėzus taria: „Jau tiek laiko esu su jumis, ir tu, Pilypai, vis dar manęs nepažįsti! Kas yra matęs mane, yra matęs Tėvą! Tad kaip tu gali sakyti: „Parodyk mums Tėvą?“ Nejuo tu netiki, kad aš esu Tėve ir Tėvas yra manyje?! Žodžius, kuriuos jums kalbu, ne iš savęs kalbu. Manyje esantis Tėvas daro savuosius darbus. Tikėkite manimi, kad aš esu Tėve ir Tėvas manyje. Tikėkite bent dėl pačių darbų! Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas mane tiki, darys darbus, kuriuos aš darau, ir dar už juos didesnius, nes aš keliauju pas Tėvą.“

Evangelijos komentaras:

„Mano Tėvo namuose yra daug buveinių...“ Pirmasis įvaizdis, kurį sutinkame šioje Evangelijoje, yra namai. Tai pagrindinė gyvenimo vieta, kur yra saugu, šilta ir gera. Tai žmogaus ir šeimos gyvenimo vieta – kas mums brangu ir artima. Namų prisiminimas guodžia mus, ir Jėzus su tokia pat paguoda tarsi padrąsina: „Tegul neišsigąsta jūsų širdys!“ Namai – tai užuovėja, kur atrandamas gėris... Gal vieta, kur pasijuntama „Čia kaip Danguje“, kur yra Meilė – Dievas, kuris neišsivaizduoja savo gyvenimo be mūsų. Meilė susijusi su daugybe savitumų, tačiau pats svarbiausias iš jų – tai būti drauge su tuo, kurį myli. Visa Jėzaus kalba apie namus reiškia viena: pats Dievas sako kiekvienam savo vaikui, kad Jo Širdis yra ten, kur esame mes. Net ir tada... kai mes nesame su Juo.

Antra ką sutinkame Evangelijoje, tai faktai apie Jėzaus ir Dievo Tėvo gyvenimą bendrumė. Panašiai kaip šeimoje, namuose. „Iš kur žinosime kelią?“ – teiraujasi Tomas, sužavėtas Jėzaus pažado būti amžinai drauge ir nerimaudamas, kad gali praleisti kažką ar nesuprasti. „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas“, – atsako jam Jėzus. Pilypas toliau išgirdęs Jo kalbą, sako: „Parodyk Tėvą ir bus mums gana“. Ir Jėzus aiškina...

Kad suprastume dar ir Jėzaus paaiškinimą, reikėtų turėti galvoje santykius, kuriuose yra draugystė, pasitikėjimas, tvirtas ryšys, bendras gyvenimas. Jėzaus pasakyme: „Kas yra matęs mane, yra matęs Tėvą“, tiesiog atrandame faktą, kad Jėzus turi labai gerą užnugarį – būtent Tėvą. Ir šis užnugaris pasireiškia visame Jėzaus asmenyje, Jo kalbėjime, darbuose, visame Jo gyvenime. Palyginimui galime prisiminti savo turimus užnugarius. Kol esame ar buvome vaikai – turėjome tėvus kaip saugumo, pilnavertiško gyvenimo užnugarius. Vėliau, paūgėjus, įgauname dar daugiau užnugarių – kitus žmones, draugus. Dar vėliau – autoritetus, ar savo principus, gyvenimo patirtį, kuo pasitikime, kuo vadovaujames. Ir visais atvejais, mes nesijaučiame vieni, nes turime palaikymą, tvirtumą, saugumą, nes turime tiesiog užnugarį. Matydami žmogų, galime atrasti, suprasti jo užnugarį. Tai, kas daro didžiausią įtaką to žmogaus gyvenimui.

Labai verta šiandien pamąstyti apie save ir koks esu ar būčiau, jei turėčiau užnugarį – Dievą. Jei priimčiau Jį į savo gyvenimo namus, arba aš pats apsigyvenčiau Jo buveinėje? Kokie mano užnugario pasirinkimai? Visi Dangaus gyventojai turi užnugarį...

Ir tikrai, pastebime žmones (krikščionis), kurie yra saviti, tarsi turintys didelį užnugarį.

Kiekvienam teisingas planas

Sykj gyveno šlavėjas, kuris iš visos širdies buvo pasišventęs Dievo šventyklos švarinimui. Kai jis matydavo tūkstančius Dievo garbintojų ateinant pamatyti Viešpaties, kas kartą galvodavo, kad Viešpats visą laiką stovi, todėl turi būti labai pavargęs.

Taigi, kartą jis naiviai pasisiūlė Viešpačiui kokiai dienelei užimti Jo vietą altoriuje, nes troško, kad Viešpats galėtų atsipūsti. Viešpaties Dievybė atsakė: „Aš nieko prieš pailsėti. Paversiu tave tokiu pat kaip Aš, bet turi pažadėti vieną dalyką. Tiesiog privalai ten stovėti, kaip kad Aš, ir kiekvienam šypsotis bei dalinti palaiminimus. Niekur nesikišk ir nesakyk nė žodžio. Atsimink, kad esi Dievybė, ir nepamiršk, jog Aš kiekvienam turiu paruošęs specialų planą.“ Šlavėjas, žinoma, sutiko.

Kitą dieną jis užėmė Dievybės padėtį. Į šventyklą atėjo kažkoks turtuolis ir ėmė melstis Viešpačiui. Jis nemažai paaukoko ir paprašė, kad jo veršlas klestėtų, o nueidamas per žioplumą prie altoriaus paliko pinigų prikimštą piniginę. Šlavėjas Dievybės vaidmenyje negalėjo jo pašaukti, todėl nusprendė susivaldyti ir nutylėti.

Netrukus pasirodė nuskurdęs žmogelis, įmetė vieną monetą į aukų dėžutę ir pasakė, kad tai viskas, ką jis įstengia paaukoti, bet nuolankiai prašo galimybės pasitarnauti Viešpačiui. Dar pridūrė, kad jo šeima nebesuduria galo su galu, tačiau jis paliekąs gerajam Viešpačiui spręsti kaip išbristi iš šios keblios padėties. Kuomet baigęs melstis pavargėlis atmerkė akis, priešais save išvydo turtuolio pamirštą piniginę. Jis padėjo Viešpačiui už malonę ir nieko blogo neįtardamas paėmė piniginę. Šlavėjas Dievybės pavidale nieko negalėjo pasakyti, todėl paprasčiausiai šypsojosi.

Tą akimirką įėjo jūreivis. Jis ėmė maldauti apsaugos jo kelionėje, į kurią ruošėsi vykti. Staiga įgriuvo turtuolis kartu su policininkais ir pareiškė, kad kažkas nugvelbė jo piniginę – greičiausiai tas jūreivis, todėl reikia jį suimti.

Šlavėjas Dievybės pavidale vos ištvėrė nepradėjęs šaukti, kad jūreivis nekaltas, ir labai sielojosi, jog negali šito padaryti. Jūreivis žvilgtelėjo į Viešpatį ir paklausė, kodėl jį, dorą žmogų, nori nubausti. O turtuolis pažiūrėjo į Viešpatį ir padėjo Jam už tai, kad pavyko sugauti vagį. Šito šlavėjui Dievybės pavidale buvo jau per daug. Jis nusprendė, kad net ir tikrasis Viešpats čia įsikištų, todėl prabilo ir paliudijo, kad jūreivis nieko nepavogė, o piniginę paėmė nuskurdėlis. Ir turtuolis, ir jūreivis, žinoma, buvo labai dėkingi.

Vakare grįžo tikrasis Viešpats ir paklausė šlavėjo, kaip sekėsi. Šlavėjas tarė: „Maniau, kad bus paprasta, bet dabar suprantu, kad Tavo dienos nelengvos. Vis dėlto padariau vieną gerą darbą.“ Ir nupasakojo Viešpačiui tos dienos įvykį. Šlavėjas tikėjosi dėkingumo, bet Viešpats be galo nuliūdo.

Viešpats paklausė: „Kodėl tiesiog nesilaikėi pažado? Tu Manim netiki. Ar manai, kad Aš nesuprantu, ką galvoja visi tie į šventyklą ateinantys žmonės? Turtuolis paaukoko savo pinigus, ir tai tik menka dalelė to, ką jis turi, o mainais iš manęs jis laukia neribotų malonių. Vienintelė moneta, kurią atidavė vargšas, buvo paskutinis jo pinigas, bet to žmogaus tikėjimas toks stirpus, kas jis net jo nepagalėjo. Gal tas jūreivis ir nepadarė nieko bloga, bet šį vakarą išplaukus jo laukia žūtis jūroje, o papuoles į kalėjimą jis išvengtų didesnės nelaimės. Piniginė turėjo atitekti neturtėliui, nes jis panaudotų radinį tarnaudamas Man. Be to šitai patirčiau atpirkti dalį turtuolio nuodėmių, o taip pat išgelbėti jūreivį. Bet tu viską sugadinai, nes ne tik manei, kad žinai Mano planus, bet ir išgalvojai savo planą.“

Dievas kiekvienam turi specialų teisingą planą... Mums reikia tiesiog Juo pasitikėti!

**Sugrįžtame prie sekmadienio
šventimo bažnyčioje!!!
Nuo šiandien jau galėsime
sekmadieniais rinktis švęsti
Eucharistiją.**

Tad rinkimės ir kartu švęskime, tačiau laikydamiesi savęs ir kitų saugojimosi tvarkos (naudodamiesi veido kauke; dezinfekuodamiesi rankas; laikydamiesi atstumo).

Maldos bendrystė

Kaip ir visu šiuo nelengvu laiku, taip ir toliau esame kviečiami palaikyti, maldoje užtarti ligonius, prašyti stiprybės medikams, slaugytojams ir visiems, kurie užtikrina sklandų mūsų visuomenės gyvenimą. Ypatingai šiame mėnesyje kreipkimės į Dievo Motiną ir visų mūsų Motiną Mariją, prašant maldos, užtarimo ir globojimo.

Gegužinės pamaldos

Gegužės mėnuo yra skiriamas Švč. M. Marijos garbei. Gegužines pamaldas, kartu su šv. Mišiomis, švenčiame Pakuonio bažnyčioje vakarais 18 val. (išskyrus šeštadienį, – šv. Mišios būna 10 val.), o sekmadieniais 13 val.

Linkėjimai

Linkime gero oro ir pasisekimo visiems ūkininkams, žemdirbiams, daržininkams, gėlininkams, visiems, kurie sėja, sodina, pjauna, ravi, kasa ir t. t. Tegu visiems labai sekasi!

Taip pat linkime neprarasti šviesos, ramybės, vilties, sveikatos visiems, kurie negali dirbti šiuo metu, arba yra dirbantys nuotoliniu būdu (pvz.: pedagogai, visuomenės tarnautojai). Ši patirtis nauja, gal net ir neigiamai paveikianti... Tad prašome ir linkime: tik Jūs išlikite, išbūkite, neprაžūkite!

Dėkojame visiems, kurie rūpinatės savo parapija! Skambinate, domitės, galvojate, nepamirštate savo Namų – bažnyčios... Šiuo neįprastu, nelengvu karantino laiku Jūs taip pat paaukojate savų pinigų, padarote pavidimą. Tai nuostabu! Ačiū Jums! Žinokite ir visi visada žinokime tai, kad mūsų visų dėka Namai – bažnyčia gyvuoja. Ir šiuo neįprastu laiku, ir praeityje taip buvo, ir taip gyvuos ateityje.

Dėkojame visiems, kurie paskiriate savo parapijai 2% ar mažiau Gyventojų pajamų mokesčio! Ačiū Jums!

Pakuonio “Caritas” pagelbės

- drabužiais, batais (pvz.: kūdikiams, vaikams, įvairaus amžiaus žmonėms, vyrams ir moterims); daiktais (pvz.: buitiniai, neįgaliesiems vežimėliai, vaikštynės, vaikams vežimėliai ir pan.).

- priimame visus tinkamus naudoti daiktus, drabužius, batus, visa, kas gali būti naudinga, reikalinga kitiems žmonėms.

Atvykite adresu: Aušros g. 3 (Pakuonio parapijos namuose, antrame aukšte) antradieniais, penktadieniais ir šeštadieniais nuo 10 iki 13 val.

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienuj raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710,

AB DnB NOR bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.